

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: Έσωτερικού φρ. 7 (διά τους δασκάλους φρ. 5) — Έξωτερικού φρ. 8 (διά τους δασκάλους φρ. 5). — Αιτήσεις προς έγγραφην απευθύνονται προς τὸν Ἐκδότην, ὁδὸς Παρθενωναγορίου 16, διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. — Συνδρομηταὶ ἀπ' ἐξωτερικῆς ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Ἑστίας. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ εἶνε ἐτήσιαι.

Λ Ε Π Τ Α 30

Ἐν Ἀθήναις 1 Αὐγούστου 1900

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡ. 15

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΤΟΥ 15ου ΑΡΙΘΜΟΥ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ὑπὸ Μιχαὴλ Σ. Κέπετζη.

Η ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ κατὰ τὸν Ἐρβέρτον Σπένσερ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ: ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.—ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΗ ΣΧΟΛΗ ὑπὸ Γ. Ε. Μαυρογιάννη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΗΜΑ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Παπαδοπούλου.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ: ΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ. ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Δύναται τις νὰ τυφλωθῆ ἐκ τῶν ἀκτίνων τῆς σελήνης;

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Ἀσθενικὰ παιδία. — Τὰ δάση τῆς Ἑλλάδος. — Οἱ κερανοὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματά των. — Ὑγιεινὴ τῶν σχολείων. — Νέα παιγνιόχαρτα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ: Τὸ καλὸν βούτυρον.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἀγωγή θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς ἄρθρον τοῦ κ. Μ. Σ. Κέπετζη περὶ τοῦ ἐξόχου Ἑλβετοῦ πολιτευτοῦ καὶ φιλέλληνος Νουμᾶ Δρόζ.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Ἐπιπέτῃμα, Τέχνη, Βιομηχανία.

Ἐδημοσιεύθη ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἀφορισμοῦ τῶν ἐμπρηστῶν τῶν δασῶν. Ταύτην ἀπέστειλε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς πάσας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συνοδευομένην καὶ ὑπὸ τῆς ἐξῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς: «Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἧς ἐπιβάλλεται ἀφορισμὸς κατὰ παντὸς ἐμπρηστοῦ ἢ ὁπωσδήποτε συνεργοῦ εἰς ἐμπρησμόν δάσους, ἐντελλόμεθα, ὅπως ἐκτὸς τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως ταύτης, ἣν διέταξεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κοινοποιήσητε καὶ ὑμεῖς καταλλήλως διὰ τοιχοκολλησεως καὶ παντὸς ἄλλου προσφάτου μέσου τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, καὶ γείνη οὕτω γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς πολίτας, ἰδίως εἰς πάντας τοὺς χωρικοὺς, εἰ δυνατόν, ὅτι καὶ ἡ ἐκκλησία προσερχομένη ἀρωγῆς εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον τῆς προστασίας τῶν δασῶν ἀπὸ τῶν καταστρεφουσῶν αὐτὰ πυρκαγιῶν, ἐπέβαλε βαρύτερον ἀφορισμὸν κατὰ παντὸς ἐμπρηστοῦ, χαρακτηρίσασα οὕτω τὴν πρᾶξιν τῶν

ἐμπρηστῶν, ὅπως καὶ πράγματι εἶνε αὕτη, ὡς ἀμάρτημα βαρύτερον κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ κατὰ τῆς πατρίδος ἐν γένειν».

Ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων βεβαιοῦται ὅτι αἱ διδασκαλικά μεταβολαὶ ἐφέτος θὰ εἶνε λίαν περιορισμέναι, ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δῆλωσις, δι' ἧς καλοῦνται ὅσοι τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐπιζητοῦσι μεταθεσιν, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἰτήσεις μέχρι τέλους Ἰουλίου.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας συνειργάσθη μετὰ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Δημ. ἔργων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς στερεώσεως τοῦ Παρθενῶνος. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἐπιταχυνθῶσιν αἱ πρὸς στερεώσιν ἐργασίαι καὶ ἀπαλλαγῆ τὸ μνημεῖον τῶν ἱκνωμάτων, ὑφ' ὧν ἀπὸ πολλοῦ καλύπτεται.

Ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων εἰς τὸ πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου τῶν δικαστηρίων διαγώνισμα παρετάθη μέχρι τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1900.

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ μετασχὼν τῶν διεθνῶν ἀγώνων Ἑλλήν ἀθλητῆς κ. Παρασκευάπουλος. Εἰς τοῦτον ἐγένετο τιμητικὴ ὑποδοχὴ ἐν Ἀθήναις.

Διαπραγματεύσεις γίνονται ὅπως ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς φωτισθῆ δι' ἡλεκτρικῆς φωτῆς.

Ὁ «Σύλλογος Παρνασσός» ἀγγέλλει ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν ψηφισθεῖσα ἔχθεσις χρυσανθῆμων γενήσεται ὀρισμένως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως ὀρισθήσεται δι' ἰδιαίτερας προκηρύξεως. Γίνεται δὲ γνωστὸν ὁμοίως, ὅτι ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἴτησις, ὅπως ἐν παραρτήματι τῆς ἐχθῆσεως ταύτης γίνονται ἀποδεκταὶ συλλογαὶ ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν τῆς ἐποχῆς. Διὰ πᾶσαν δὲ πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου καθ' ἑκάστην καὶ ὥρα 11—12 π. μ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, προσλαβούσα καὶ νέα μέλη, τοὺς κ. κ. Π. Μανέταν, Ἐπαμ. Ἐμπεϊρικόν καὶ Θεμ. Μ. Κανάρην ὡς ταμίαν, ἐξέλεξε γραμματεῖα τὸν κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλον καὶ διηρέθη εἰς τμήματα (ταμιακόν, κτηματικόν, δικαστικόν καὶ ναυτικόν) μετ' ἰδιαίτερου εἰσηγητοῦ ἐκάστου αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ κ. Γ. Νικολαΐδου, ἀναπληροῦντος τὸν ἀπόντα τακτικὸν πρόεδρον Πρίγκιπα Γεωργίου, ἡγεμόνα Κρήτης.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε συρίγγια εἰς τὰ δύο λειτουργοῦντα λοιμοκαθαρηθῆρα τοῦ Κράτους διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν εἰς τὰς ἐνέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ γείνουν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ἀποσταλέντος ἐκ Παρισίων ἀντιπανωλικκοῦ ὁρροῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ προβῆ, κατὰ τὸ «Ἄστυ», εἰς τὴν ἀπόλυσιν ὄλων τῶν σχολαρχῶν καὶ ἐλληνοδιδασκάλων, οἵτινες δὲν εἶνε πτυχιούχοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ φέρουσι πτυχίον διδάκταρος τῶν φυσικομαθηματικῶν.

Τους τοιούτους βραδύτερον θά διορίσῃ τὸ ὑπουργεῖον ὡς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους εἰς Γυμνάσια καὶ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ὅπως διδάσκωσι τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὅποια εἶνε εἰδικοί. Εἰς τὴν θέσιν τῶν σχολαρχῶν καὶ ἑλληνοδιδασκάλων θά διορίζονται μόνον πτυχιούχοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἤρθη ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπαγόρευσις τῶν δημοσίων διαλέξεων τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

— Ἐν Φαλήρῳ ἐγένοντο ἀγῶνες κολυμβητικῆς καὶ ἰστιοπλοίας, εἰς οὓς πολλοὶ μετέσχον καὶ πολλὸς συνέφερεσε κόσμος.

— Ἐν Ἀμαρουσίῳ τὴν 16 καὶ τὴν 20 Ἰουλίου ἐγένοντο ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λειτουργούντος γυμναστικοῦ Συλλόγου μεταξύ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐπιτεύχθησαν καλὰ ἀποτελέσματα, ἰδίως ὅμως ἀναφέρονται κἀλλιστον ὀρεχὸρ τοῦ δρόμου τῶν 10 χιλιομέτρων, τὸν ὅποιον διήνυσεν ὁ νικητής.

— Ἐν Σπέτσαις τὴν 16 Ἰουλίου ἐγένοντο ἀγῶνες κολυμβητικῆς, ἰστιοδρομίας καὶ λεμβοδρομίας διενεργηθέντες ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐντοπίων χάριν τῶν ἐκεῖ παραθεριζόντων.

— Ὁ κ. Ἀντ. Μηλιαράκης ἐξελέγη μέλος ἀντεπιστέλλον τῆς ἐν Μονάχῳ Γεωγραφικῆς Ἐταιρείας, ἧς προσέρθει ὁ γνωστός διὰ τὰς περὶ τὴν ἀρχαίαν Γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος μελέτας κ. Εὐγένειος Ὀβεργούμπερ.

— Προεκηρύχθη διαγωνισμὸς τελεσθησόμενος τὴν 4 Αὐγούστου ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς ἀποστολὴν δύο νέων ἐν γεωργικαῖς σχολαῖς τῆς Ἑσπερίας πρὸς τελειωτέραν μόρφωσιν.

— Ἄλλος διαγωνισμὸς θά ἐνεργηθῇ τὴν 7 Αὐγούστου πρὸς ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην δύο ἀρχιεργατῶν γεωργικῶν σταθμῶν.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα δι' οὗ καταργοῦνται τὰ τέσσαρα ὑποδιδασκαλεῖα τοῦ Κράτους. Ταῦτα θ' ἀνασταθῶσιν αὐθιγὰ ἐκείνη εἰς ἑξὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, δὲν θά λειτουργήσωσι δὲ εἰς τὰ αὐτὰ μέρη εἰς τὰ ὅποια καὶ πέρυσιν, ἀλλὰ θά μετατοπισθῶσιν ἄλλαχθ.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς λόγιος κ. Ψυχῆς προκηρύττει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν βιβλίου εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν. Τὸς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ διατυπώνει ὁ ἀγωνοθέτης διὰ τοῦ « Ἀστειῶς » ὡς ἑξῆς:

1. Ὅποιος γράψῃ τὸ καλλίτερον τὸ βιβλίον εἰς τὴν κοινὴν τῆ δημοτικῆς θά πάρῃ βραβεῖον χίλιες δραχμῆς.
2. Τὸ βιβλίον ἔσθαι νὰ εἶναι ὅ,τι θέλει, ῥομάντσο, δῆγμα, κωμῶδια, δοῦμα, ἐπιστημονικόν, ἱστορικόν ἢ καὶ γραμματικόν, ἐννοεῖται γραμματικὴ τῆς κοινῆς μας δημοτικῆς, λόγου χάριν, γραμματικὴ γιὰ τὰ παιδιά. Ἦν τι προσδιωρισμένη δὲν ἔχει.

3. Τὸ βιβλίον θά εἶναι γραμμένον στὰ πεζά. Περιττὸ λοιπὸν καὶ νὰ στέλλονται στίχοι. Ὁ λόγος σήμερις γιὰ τὰ πεζά.

4. Τὸ βιβλίον θά θῆναι μεταφρασμένον, παρὰ πρῶτότυπον.

5. Τὸ βιβλίον θά θῆναι ἀδημοσίεστο. Δημοσιεμένα, τυπωμένα δὲ θέλει.

6. Νὰ εἶναι τὰ χειρόγραφα ἐφολοδιάβαστα καὶ κηλογραμμένα. Τὰ κηλογραμμένα δὲ θά διαβασθῶσιν. Ἦν ἄλλα χάρις θῆναι γραμμένη ἀπὸ τῆ μιᾶς μεριᾶς μονάχα, ὅπως τὸ συνηθίζουσι καὶ γιὰ τοὺς τυπογράφους, καὶ ἀπὸ τῆ μιᾶς μεριᾶς ποῦ θῆναι γραμμένον, ἢ μισὴ σελίδα νὰ μείνῃ ἀσπρῆ. Καὶ νὰ μὴ εἶνε τετάρτη, παρὰ καλλίτερα κἀλλες χωριστέ.

7. Θὰ μοῦ στέλλονται συστημένα μὲ τὸ ταχυδρο-

μεῖο στὸ Παρίσι, M. Jean Psichari, directeur d'études de philologie byzantine et néo-grecque, 16, rue Chaptal, Paris.

8. Τὰ χειρόγραφα θά ἔχουν ὑπογραφή, καὶ ἔτσι δὲ θά ἔξερὸ καὶ ποιοῦ εἶναι.

9. Θὰ εἶναι γραμμένα εἰς τὴν κοινὴν τῆ γραμματικῆς, εἰς τὴν κοινὴν τῆ γλῶσσης. Γλῶσσα καὶ γραμματικὴ τοῦ χωριοῦ, ἄς ποῦμε, δὲ χρειάζεται. Εἶναι σπουδαῖο πρῶτα γιὰ τὴν ἐπιστήμην νὰ μαθευθῇ πῶς σὲ μερικὰ χωρία λένε « ἀπᾶς τσεντοῦς ταῖ » καὶ τί θά πῇ ἀπὸ τὸ. Μὰ ἐδῶ εἶνε φιλολογικὸς ὁ σκοπὸς μας. Ὁ λόγος δὲν εἶναι σήμερις νὰ μάθουμε τῆ γλῶσσης τοῦ χωριοῦ, μὰ νὰ μάθῃ τὸ χωριὸν, ἐκεῖνο δηλαδὴ ποῦ δὲν τὴν ξέρει, τὴν κοινὴν τῆ γλῶσσης.

Γενομένων ἀνασκαιῶν εἰς τὸν ἀρχαῖον Φόρον τῆς Ρώμης ἀνευρέθησαν τρία σταθμά, εἰκοσι, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ρωμαϊκῶν λιτρῶν, ἐποχῆς τούλαχιστον δύο αἰώνων π. Χ. Τὰ σταθμά ταῦτα σχήματος ἀκανονίστου ἐλλειπτικοῦ εἶνε ἐκ μαρμαροῦ χρώματος βαθυπρασίνου καὶ ἔχουσι λαβὴν ἐξ ὀρειγάλκου ὅπως γίνηται εὐκολωτέρα αὐτῶν ἡ χρῆσις. Εἶνε οὕτω τὰ ἀρχαιότερα δείγματα ρωμαϊκῶν σταθμῶν καὶ ἐπειδὴ ἡ διατήρησις αὐτῶν εἶνε θαυμασιὰ ἄνευ τοῦ παραμικροῦ θραύσματος, θά δυνηθῶσιν οἱ ἀρχαιολόγοι νὰ ἀποκαταστήσωσι τὴν μετρολογίαν τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Ἦρξαντο μάλιστα νὰ παραβῶσιν αὐτὰ πρὸς τὰ ἐν χρῆσει σταθμά καὶ ἠδυνήθησαν νὰ συμπεράνωσιν ὅτι ἡ ἀρχαία λατινικὴ λίτρα εἶλεν ἀκριβῶς 325 σημερινὰ γραμμάρια.

— Ἐν τῷ τεύχει 5^ῳ τοῦ Ἰουνίου 1900 τοῦ περιοδικοῦ *Echos d'Orient* ὁ R. Souarn δημοσιεύει ἀξίαν λόγου μελέτην περὶ τοῦ παρὰ τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς πολιτικοῖς νόμοις τῶν Ἑλλήνων διαζυγίου λόγῳ μοιχείας Ὁ Vailhé δὲ δημοσιεύει κατὰλογον ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει τῶν ἐπισκόπων τῶν Φιλιππῶν ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης τοῦ Ἐρμά καὶ τελευτῶν εἰς τὸν Παρθένιον τῷ 1728. Τὸ αὐτὸ τεῦχος ἐπίσης περιέχει κατὰλογον τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἱστορικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν μεταβολῶν, ἄς ὑπέστησαν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος μέχρι σήμερον, ὑπὸ Thearvic. Ἐπίσης δὲ περιέχει καὶ ἄλλας μελέτας ἀφορώσας τὴν Ἀνατολήν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἐκδίδεται ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τῶν καθολικῶν ἱερέων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τῶν Αὐγουστίνων τῆς Ἀναλήψεως. Ἐκτυποῦται δ' ἐν Παρισίοις.

— Ἐν Παρισίοις μίαν καὶ μόνην ἡμέραν, τὴν ἡμέραν τῶν ἵπποδρομιῶν, καὶ εἰς καὶ μόνος σταθμὸς, ὁ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἐδέχθη καὶ διεθίβασεν ἑξῶ αὐτῶν 200,000 ταξιδιωτῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἰουλίου 16. — Δολοφονία τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτου ὑπὸ τοῦ ἀναρχικοῦ Μπρέσση ἐν Μοντζᾶ κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῶν τελεσθέντων γυμναστικῶν ἀγώνων. Ὁ διάδοχος πρίγκιψ τῆς Νεαπόλεως διατρίβων τὴν ἡμέραν τῆς δολοφονίας ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἑλένης τῆς συζύγου του ἀναχωρεῖ εἰς Ἰταλίαν ὅπου ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς ὑπὸ τὸν τίτλον Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Γ'.

18. — Ὁ δούξ τοῦ Σαξ-Καθούργου Γόθα πρίγκιψ Ἀλφρέδος ψηφισθεὶς κατὰ τὸ 1862 βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπέδωκεν.

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΙΗΡΟΥΣ

Ἡ ἀναπαράστασις ἀρχαίων ναῶν ἡρειπωμένων, ἢ ἀγαλμάτων συντετριμμένων, ἢ πόλεων ὀλοκλήρων, ὧν ἕναχθ' ἀνευρέθησαν τὰ εἰρεπία, καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος ὑπῆρξεν ἐν τῶν σπουδαιοτέρων μελημάτων τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων. Πολλοὶ ἐπεζήτησαν, ἔχοντες ἀπ' ἐνὸς μὲν τὰ εἰρεπία ἀρχαίου μνημείου, ἢ τὰ τεμάχια ἀξίου λόγου ἀγάλματος, ἢ ἄλλου ἔργου τέχνης, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰ κείμενα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων νὰ ἀναπαραστήσωσιν αὐτὸ ἀκέραιον ὡς ἤθελεν εἶναι ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Προέβησαν δὲ καὶ εἰς ὀλοκλήρων πόλεων καὶ ἄλλων ἱερῶν τόπων ὡς τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ρώμης, τῆς Πομπηίας, τῆς Ὀλυμπίας καὶ ἄλλων μερῶν, ἀναπαράστασις, δι' ὧν διαφωτίζονται καὶ διευκρινοῦνται πλεῖστα ἀρχαιολογικὰ ζητήματα.

Ἐν τῶν ἀρχαίων προβλημάτων, οὗ τὴν λύσιν πολλοὶ τῶν σοφῶν ἐπέδιδον, ἦτο καὶ ἡ ἀναπαράστασις ἀρχαίας τριήρους, περὶ ἧς οὐδὲ εἰκόνα πλήρη καὶ ἀκέραιαν, οὐδὲ περιγραφὴν ἀκριβῆ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἔχομεν. Πῶς ἦτο κατεσκευασμένον τὸ πολεμικὸν τοῦτο σκάφος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, δι' οὗ τοσοῦτος κατήγαγον θριάμβους, ὅποια αἱ διαστάσεις αὐτοῦ, ὁ ἐκτοπισμὸς, ὁ ὀπλισμὸς, κυρίως δὲ πῶς ἦτο διασκευασμένη ἡ δι' ἐρετῶν κινήτριος αὐτοῦ δύναμις, τῶν ἐρετῶν ὄντων—174 τὸν ἀριθμὸν εἰς τὰς καλὰς τριήρεις. Τὰ ζητήματα ταῦτα πρὸ αἰῶνος ἀψησῶλησαν πολλοὺς σοφοὺς, ἰδίως ὅμως εἰς τὴν λύσιν αὐτῶν ἐπεδόθησαν ἀπὸ τοῦ 1840, ὅτε ὁ Γάλλος ναυτικὸς ἱστοριογράφος Ζαλ ἔθετο τὰς βάσεις τῆς ναυτικῆς ἀρχαιολογίας.

Τὸ πρόβλημα ἐν ἀρχῇ τῶν πρώτων ἐρευνῶν, ἕνεκα ἐλλείψεως πολλῶν δεδομένων, κυρίως δὲ διότι ἀρχαία τριήρης δὲν περιεσώθη οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ περισωθῇ μέχρι σήμερον, ἔθεωρήθη ἄλυτον. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἀνεύρεσις ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ πολλῶν ἀναγλύφων μετὰ ναυτικῶν παραστάσεων, ἢ ἀκριβεστέρων μελέτῃ τῶν κειμένων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἢ ὁρθότερα ἐρμηνεῖα τῶν ἀρχαίων ναυτικῶν ὄρων, ἢ σπουδὴ τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασι παραστάσεων πλοίων, τὸ ἐν τῇ ἀκρόπολει τῶν Ἀθηνῶν τῷ 1852 εὐρεθὲν κεκολλημένον ἀνάγλυφον ἀρχαίας τριήρους, αἰ ἐν Πειραιεῖ εὐρεθῆσαι ναυτικαὶ ἐπιγραφαί, ἐπέτυχον νέον φῶς καὶ προσέθεσαν ἱκανοὺς παράγοντας πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος. Ἐκτοτε δὲ ὁ Smith (1851), ὁ Graser (1864), ὁ ἰταλὸς Guglielmotti (1866), ὁ L. Brunn καὶ Cartault τῷ 1881, ὁ Lemaire (1883), ὁ Serre (1885), ὁ Braussig (1886), ἠσχολήθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτρον ἐπιτυχῶς περὶ τοῦ ναυτικοῦ τῶν ἀρχαίων. Ὁ Ναπολεὼν Γ' συγγραφέων τὸν βίον τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ θέλων νὰ λάβῃ πλήρη γνώσιν ἀρχαίας τριήρους, ἀνέβηκεν εἰς τὸν δίασημον ναυπηγὸν Δ. Δελῶμ νὰ ναυπηγήσῃ τοιαύτην εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ἀλλὰ ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε. Ὁ Graser ἐν μικρῷ ἀναπαραστήσας ἐν Βερολίνῳ ἀρχαίαν τριήρη, προσέθηκε πολλὰ αὐθαίρετα καὶ κατὰ φαντασίαν. Οὐχ ἦτρον ἐπέτυχε μᾶλλον τοῦ Δελῶμ εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐρετῶν, ὅστις ἔταξε τούτους κατὰ πατώματα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Graser ἀπέτυχε, διότι ἡ θέσις ἦν ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐρέτας καθίστα ἀδύνατον τὸν εὐχερῆ χειρισμὸν τῶν κωπῶν. Ὁ Καρτῶ, Γάλλος ἀρχαιολόγος, ὁ γράψας τὴν πληρεστέρην περὶ τριήρους πραγματείαν, ἠκολούθησε τὸν Graser. Ἐτέρος δὲ Γάλλος ἀρχαιολόγος, ὁ Ραοὺλ Λεμαίτρ, ἐπραγματεύθη πληρεστέρων τὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἐρετικοῦ. Ὁ Σερ τελευταῖον

ναύαρχος ἐπιχειρήσας ἀναπαράστασιν τῆς ἀρχαίας τριήρους, ἧτις καὶ εὐρίσκειται ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λούβρου, ἐπ' ἴσης ἀπέτυχε, διότι τὸν χειρισμὸν ἐκάστης κώπης δίδει εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς κωπηλάτας, ὡσανεὶ ἐπρόκειτο περὶ γαλέρας.

Ὁ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ναυτικῇ σχολῇ τῶν Δοκίμων καθηγητῆς τῆς ναυτικῆς ἱστορίας κ. Κωνστ. Ράδος, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀσχολούμενος ἐνδελεχῶς περὶ τὴν ναυτικὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαιολογίαν, γνώστης ὧν πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ γραφέντων ἐπὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ζητήματος τῆς ἀρχαίας τριήρους, μελετήσας ἐκ νέου τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τοὺς ναυτικούς ὄρους, προσέβη εἰς ἀναπαράστασιν ἀρχαίας τριήρους, περὶ ἧς δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι εἶνε πηρεστέρα τῶν πρὸ αὐτοῦ γενηθέντων, ὧν ἐμνημονεύσαμεν, καὶ μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὰ κείμενα, ἔξ ὧν δὲν ἠθέλησε νὰ παρεκκλίνῃ, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἐρετῶν, τῶν κωπηλατῶν δηλαδὴ, οἵτινες διηροῦντο εἰς θρανίτας, ζυγίτας καὶ θαλαμίτας, ἀκολουθεῖ τὴν γνώμην τοῦ Ραοὺλ Lemaître, ἣν τροποποιεῖ κατὰ τι. Ἔθεσε τοὺς ἐρέτας κλιμακῶδον καὶ πρὸς πρῶρον καὶ πρὸς δεύτερον, ὡστε ὁ χειρισμὸς τῶν κωπῶν οὕτως ἀποβαίνει εὐχερῆς καὶ ἴσων τὸ ἐρετικὸν βλέπει τὸν κελουστὴν. Πᾶν ὅ,τι ἐλέγη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων περὶ ἀρχαίας τριήρους ἐτέθη ἐν τῇ ἀναπαράστασει, ὅπερ δὲν περιλαμβάνουσι αἱ μέγροι τοῦδε γενομένοι, τὰ ἀσκόματα, ἄτινα ἔφερον αἱ κώπαι τῶν θαλαμιτῶν ἵνα μὴ εἰσέρχεται τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, τὰ ὑποζώματα τῆς τριήρους, ἢ παρὰθρανός, τὰ ἀντλητήρια, οἱ ἐπιθάται, ἢ κατανομή τοῦ πληρώματος, οἱ πηλαδιούχοι, ὁ δελφίν, τὸ ἔμβολον, οἱ τοιτραυλεῖς, ὁ τριήραρχος ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, καὶ πλεῖστα ἄλλα λεπτομέρειαι ἐπὶ τῶν ἰστίων καὶ τοῦ σκάφους.

Ἡ ἀναπαράστασις αὕτη ἐγένετο εἰς ὁμοίωμα τριήρους ἐνὸς περίπου μέτρου εἰργάσθησαν δὲ εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος ὑπὸ ὀδηγίαν τοῦ κ. Ράδου ὁ ζωγράφος κ. Γερ. Ροσόλομος, καὶ ὁ κ. Ροῦμπος, ὅστις κατεσκεύασε τοὺς ἐμπλέοντας.

Ὁ κ. Ράδος θέλει ἐκδώσει μετὰ τὴν ἀναπαράστασιν ταύτην, ἧτις εἰς τὸν θνατὴν δίδει πλήρη γνώσιν τοῦ ἀρχαίου τούτου πολεμικοῦ σκάφους, καὶ ἐξηγεῖ ὅλα τὰ δυσνόητα χωρία τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τοὺς ναυτικούς ὄρους, ἐπεξηγηματικὸν φυλλάδιον τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ πλοίου μετὰ σχεδιογραφημάτων καὶ κατατομῶν.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκτιμῶντες τὰς μελέτας τοῦ κ. Ράδου περὶ τὴν ναυτικὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν, νομίζομεν, ὅτι ἤθελεν εἶναι ἀπαραίτητον, εὐθὺς ὡς μετὰ παρέλευσιν χρόνου καὶ μετὰ τὰς κρίσεις τῶν ἀσχοληθέντων καὶ ἀσχολουμένων περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ἤθελε πιστοποιηθῆ, ὅπερ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ ἀναπαράστασις αὕτη λύει ὅλα τὰ ζητήματα, ἄτινα ἐγεννήθησαν περὶ τῆς ἀρχαίας τριήρους, τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Ράδου νὰ κατασκευασθῇ εἰς μήκος δύο ἢ τριῶν μέτρων ἐκ ξύλου καὶ κατατεθῇ ἐν τινι Μουσείῳ, ὅπως κατασταθῇ προσίτον παντὶ πρὸς σπουδῆν καὶ μελέτην. Α. Μ.

Α Δ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

30 Ἰουλίου.

Β. Σ. Βατοῦμ. Χρήματα ἐλήφθησαν, συνδρομηταὶ ἐναγορήσαν, φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Π. Βύλων. Ἐνεγράφη φύλλα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Μ. Β. Λευκωσία Κύπρου. Συνδρομηταὶ ἐνεγράψαν φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Α. Μονοπωλῆτα. Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ἡ προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς κατάταξιν μαθητῶν ἔχουσα οὕτω :

« Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον βον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Βασιλικῆς Δραματικῆς Σχολῆς, προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν μαθητῶν ἐν αὐτῇ. Ἡμέρα ἐναρξέως τοῦ διαγωνισμοῦ ὀρίζεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους, προθεσμία δὲ πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀναφορῶν ἀπὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου. Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς συνίσταται εἰς διπλὴν δοκιμασίαν.

Οἱ παρουσιασθησόμενοι δεόν :

Α') Νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον κατ' ἐλάχιστον ὄριον τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι κατ' ἀνώτατον ὄριον τὸ 26ον ἔτος, ὅποτε ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν ἀπολυτήριον. Αἱ παρουσιασθησόμενοι δεόν νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον κατ' ἐλάχιστον ὄριον τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι κατ' ἀνώτατον ὄριον τὸ 22ον ἔτος. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγωσι πιστοποιητικὰ τῆς αἰτουμένης ἡλικίας.

Β') Πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ, οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι παρουσιασθῆ ἑνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ὑποβάλαι τὴν ἀναφορὰν των μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν.

Γ') Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράψωσιν εἰς τὴν ἀναφορὰν των τὰς σκηνάς, εἰς τὰς ὁποίας προτείνουν νὰ δοκιμασθῶσιν. Αὐταὶ δεόν νὰ εἶνε τρεῖς, διαφόρων δραματικῶν ἔργων, τραγωδίας ἢ κωμωδίας, ἀναλόγως τοῦ εἶδους, εἰς ὃ προορίζεται ὁ ὑποψήφιος, ἢ ἕξ σκηναί, ἐὰν οὗτος προτείνῃ νὰ παρουσιασθῆ καὶ διὰ τὰ δύο εἶδη.

Δ') Κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν ὁ ὑποψήφιος μαθητὴς θ' ἀπαγγεῖλῃ, κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, μίαν ἐκ τῶν τριῶν σκηνῶν ἢ δύο, ἐὰν παρουσιασθῆται ταυτοχρόνως διὰ τὴν τραγωδίαν καὶ τὴν κωμωδίαν.

Ε') Οἱ ἐπιτυχάνοντες κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν συναγωνίζονται ἐκ δευτέρου κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, οἱ δὲ γινόμενοι δεκτοὶ κατατάσσονται ὡς μαθηταὶ ἐν τῇ σχολῇ.

Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράψωσιν εἰς τὴν ἀναφορὰν των τὰς σκηνάς, εἰς τὰς ὁποίας προτείνουν νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν. Τὰ ἔργα ἐκ τῶν ὁποίων δεόν νὰ ληφθῶσιν αἱ σκηναὶ ὀρίζονται διὰ μὲν τὴν τραγωδίαν τὰ ἑξῆς :

Μακβεθ, Οθέλλος, Ἄμλετ, Μέγας Γαλεότος (μετάφρασις Δ. Βικέλα). Οἰδίπους Τύραννος (μετάφρασις Ἀγγ. Βλάχου). Μερόπη, Φαίδρα, Μαρία Σοφισκαστῆ (Δημ. Βερναρδάκης). Μαρία Στουάαρτ (μετάφρασις Δ. Αναγνωστάκης). Γαλάτεια (Σπ. Βασιλειάδου). Ἡ αἴψυγος τοῦ Κλαυδίου (μετάφρασις Α. Κανελλοπούλου).

Διὰ δὲ τὴν κωμωδίαν τὰ ἐπόμενα :

Ἄμφιτρον (μετάφρασις Ι. Φραγκιᾶ). Ταρτοφῆος (μετάφρασις Ἰσ. Σκυλίτση). Γάμος ἐνεκα βροχῆς. Πρὸς τὸ Θεοῦθραι (Ἀγγ. Βλάχου). Γενικὸς Γραμματεὺς (Ἡλίας Καπετανάκης). Ζητεῖται ὑπηρέτης (Χ. Ἀννίνου). Ἡ τύχη τῆς Μαρούλας, Ὁ θάνατος τοῦ Περικλέους (Δ. Κορομηλά). Μαλλιὰ κουβάρια (Ν. Λατκαρῆ). Ἐν ἔχει τὰ προσόντα (Γ. Σουρῆ).

Ἡ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διορισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Βικέλα, Σπυρ. Σακελλαροπούλου, Ἀριστοτ. Κουρτίδου, Θ. Οἰκονόμου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς.

Ἐνεκεν ἀνυπερβλήτου κωλύματος αἱ Λύσεις καὶ Ἀπαντήσεις τῶν Ζητημάτων καὶ Προβλημάτων τῆς Β' τριμηναίας θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τῆς 15 8βρίου, ἡ δὲ δημοσιεύσις νέων Ζητημάτων καὶ Προβλημάτων, διακοπτομένη κατὰ τὴν τρέχουσαν τριμηναίαν, θὰ ἐπαναληφθῆ κατὰ τὴν δ' τριμηναίαν, ὅποτε πρὸς ἀναπλήρωσιν θὰ διπλασιασθῶσιν αἱ ἀμοιβαί.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΛΕΚΤΗΡ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ

ΔΡΑΧΜΑΣ 17

Περιεργότατον μηχανήμα διὰ τοῦ ὁποίου ἔχει τις πάντοτε στιγμιαίον φλόγα διὰ σιγῆρον ἢ δυνακότερον φῶς ἰσοδύναμον πρὸς λαχνίαν, ἀκίνδυνον, καθαρὸν, ἄοδμον.

Εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΣΑΚΩΝΑ

(Μηχανικοῦ)

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΝΕΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» ἐξεδόθη καὶ ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς πάντα αἰτοῦντα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ἙΣΤΙΑ»,

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ καὶ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΙΘ. 1

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας κέντηται τὰ τελειότερα μηχανικὰ πιστήρια, πλουτισμένον δὲ δι' ἀφθονίας στοιχείων, γραμμῶν καὶ κοσμημάτων ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας κομισθέντων, ἀναλαμβάνει σιανδήποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν, ἥτοι βιβλία, περιοδικὰ, ἀγγελίας, προγράμματα, διπλότυπα, πίνακες κλπ.

Διὰ τοὺς μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν εὑρισκομένους κυρίους συγγραφεῖς τὸ Τυπογραφεῖον ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα τῶν διαρθώσεων δι' εἰδικῶν διαρθωτῶν.

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας ἀντιπροσωπεύει πολλὰ γερμανικὰ ἐργαστάσια δι' ὅλα τὰ εἶδη τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς λιθογράφους, τυπογράφους καὶ βιβλιοδέτας.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἰς τυπογράφους καὶ λιθογράφους χρησιμεύοντα ὑλικά.